

едного отъ слугы-тъ си при земледѣльцы-тъ да му дадѣтъ отъ плодѣ-тъ на лозіе-то; но земледѣльцы-тъ го бихъ и отпратихъ го празденъ. И повтори да проводи и другъ слугъ; а тѣ бихъ и него и обесчестихъ го и отпратихъ го празденъ. И пакъ проводи третіаго; но тѣ и него наранихъ и испидихъ. Рече тогазы стопанинъ-тъ на лозіе-то: Що да сторѣхъ? да проводѣхъ любезный-тъ си сынъ: може него като видѣхъ, дѣхъ, да ся посвѣнѣхъ. Но земледѣльцы-тъ като го видѣхъ, мысляхъ въ себе си и думахъ: Тойзи е наслѣдникъ-тъ; елате да го убіемъ, за да бѣде наслѣдство-то наше. И го изведохъ внѣ отъ лозіе-то та го убихъ. И тѣй какво ще имъ направи стопанинъ-тъ на лозіе-то? Ще дойде и ще погуби тѣзи земледѣльцы, и ще даде лозіе-то на други. А тѣзи които чухъ рекохъ: Дано не бѣде. А той ги погледнѣхъ и рече: Що е това писано-то, ^а "Камыкъ-тъ който отхвърлихъ зидари-тъ, той станѣ глава на жѣлѣ-тъ?" Всякой който падне на тойзи камыкъ ще ся строчи, ^а а върхъ на когото падне, ще го смаже. И поискахъ первосвященники-тъ и книжници-тъ да турятъ раѣцъ на него въ тойзи часъ; защото разумѣхъ че тѣмъ каза тѣзи притчъ; но убояхъ ся отъ народъ-тъ.

20 И ^жкато извардихъ проводихъ навѣстницы, които ся приструвахъ че сѣ праведни, сѣ намѣрене да го уловятъ въ нѣкоѣхъ рѣчъ, та да го прѣдадѣтъ на начальство-то и на власть-тъ правителей.

21 И тѣ го попытахъ и рекохъ: "Учителю, знаемъ че право говоришь и учишь, и не гледишь на лице, но по истинѣхъ пѣхъ-тъ Божій учишь. Право ли е за насъ да да-
22 вамъ данъ Кесарю, или не? А ^{той} разумѣ лукавство-то имъ и рече имъ: Защо
23 мя искушавате? Покажѣте ми единъ динарій; чій образъ и надписъ има? Отго-
24 ворихъ и рекохъ: Кесаревъ. А той имъ рече: Като е тѣй, отдайте Кесарево-то
25 на Кесаря, и Божіе-то на Бога. И не мо-
26 гохъ да уловятъ нѣщо въ думъ-тъхъ му прѣдъ народъ-тъ; и зачудени за отвѣтъ-тъ неговъ, млѣкиахъ.

27 И ^{пр}истѣпихъхъ нѣкои отъ Саддукеи-тъ, ^а които отричатъ въскръсненіе-то, и го
28 попытахъ, И рекохъ: Учителю, "Моисей написа намъ: Ако умре на нѣкого братъ
29 му, който има женъ, и умре той бесча-
30 денъ, да земе братъ му женъ-тъхъ, и да
31 възстави сѣме на брата си. А имаше се-
32 дмна братія, и первый-тъ зѣ женъ и
33 умрѣ бесчаденъ. И зѣ второй-тъ женъ-
34 тѣхъ и умрѣ и той бесчаденъ. И третій-тъ
35 ѣхъ зѣ; сѣщо така и седмина-та, и не о-

32 ставихъ чада, и умрѣхъ. А подиръ всѣхъ-
33 кы-тъ умрѣ и жена-та. И тѣй въ въскръ-
сеніе-то, на кого отъ тѣхъ ще бѣде жена?
защото и седмина-та ѣхъ имахъ за женъ.

34 А Иисусъ отговори и рече имъ: Чада-та
на тойзи вѣкъ женятъ ся и за мѣжъ
35 отиватъ: А които ся сподобятъ да полу-
чатъ онзи вѣкъ и въскръсненіе-то отъ мър-
36 твы-тъхъ, нито ся женятъ нито за мѣжъ
отиватъ; Защото не могатъ вече ни да
умрѣхъ; понеже ^а сѣхъ равноангелни, и ка-
то сѣхъ сынове на въскръсненіе-то, ^а "сынове
37 Божіи сѣхъ. А това че мъртви-тъ въскръ-
снутъ, ^и "и Моисей го изяви при кѣпи-
нѣхъ-тъхъ, когато называше Господа "Бога
38 Авраамова, и Бога Исаакова и Бога Иако-
39 вова." А Богъ не е Богъ на мъртвы-тъхъ, но
на живы-тъхъ; ^а "защото всицы сѣхъ живи при
него. И отговорихъ нѣкои отъ книжници-
40 тѣхъ и рекохъ: Учителю, ты добръ рече.
41 И не смѣхъхъ вече нищо да го попытать.

42 И рече имъ: "Какъ казувать че Хри-
43 стосъ е Сынъ Давидовъ? Кога самъ Да-
видъ казува въ книгѣхъ-тъхъ Псаломскъхъ:
44 "Рече Господъ Господу моему: Сѣдни
отдесно ми, Доклѣ положъхъ врагове-тъхъ ти
45 подножіе на нозѣ-тъхъ ти." И тѣй Давидъ го
нарича Господъ, а какъ е сынъ неговъ?
46 И ^а "когато всѣкий народъ слушаше, той
рече на ученицы-тъхъ си: ^а "Пазѣте ся отъ
книжници-тъхъ, които ищѣтъ да ходятъ
прѣмѣнени, ^и "и обычатъ поздравленія по
пазари-тъхъ, и прѣдни-тъхъ сѣдалища въ съ-
борища-та, и първы-тъхъ мѣста по вечера-
47 ния-та: ^а "Кои то испояждатъ домовѣ-тъхъ на
вдовицы-тъхъ, и за причинъ правятъ дългы
молитвы; тѣхъ ще пріемѣтъ по голѣмо
осужденіе.

ГЛАВА 21.

1 И като погледнѣхъ Иисусъ, ^а "видѣ богаты-
тъхъ които туряхъ дарове-тъхъ си въ съкро-
2 вищницѣхъ-тъхъ. А видѣ и нѣкоѣхъ сиротъхъ
3 вдовицъхъ която тури тамъ двѣ лепты. И
рече: Истинѣхъ ви казувамъ, че ^а "бѣтая сирота
вдовица тури отъ всѣхъ-тъхъ най мно-
4 го; Защото всѣхъ тѣзи туряхъ въ да-
ровѣ-тъхъ Божій отъ изобиліе-то си; а тя
отъ нѣманіе-то си тури всѣхъхъ си имотъ
колкото имаше.

5 И ^а "когато нѣкои си говорѣхъ за храмъ-
тъхъ, че е украсенъ съ хубавы каменіе и съ
6 посвященія, рече: Ще дойдѣтъ дни, въ
които това що гледате ^а "нѣма да остане
камыкъ на камыкъ, който да ся не съшепе.

7 И попытахъ го и рекохъ: Учителю, а
кога ще бѣде това? и какво е знаменіе-
то когато ще бѣде това?

д Псал. 118; 22. Мар. 21; 42.
е Дин. 2; 34. Мар. 21; 44.
ж Мар. 22; 15.
з Мар. 22; 16. Мар. 12; 14.
и Мар. 22; 23. Мар. 12; 18.
і Дин. 23; 6, 8.

к Втор. 25; 5.
л 1 Кор. 15; 42, 49, 52. 1
Иоан. 3; 2.
м Рим. 8; 23.
н Исх. 3; 6.
о Рим. 6; 10, 11.

п Мар. 22; 42. Мар. 12; 35.
р Псал. 110; 1. Дѣян. 2; 34.
с Мар. 23; 1. Мар. 12; 39.
т Мар. 23; 5.
у Гл. 11; 43.
ф Мар. 23; 14.

а Мар. 12; 41.
б 2 Кор. 8; 12.
в Мар. 24; 1. Мар. 13; 1.
г Гл. 19; 41.